

במצרים במכת הדם (שמות ז) **וְהִדְגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֹר מִתָּהּ, וְהָאֹקְמוֹהָ** והרי ביארנוה, שכמו שהדגים ביאור מתו אף כאן אצל יונה הדג מת ואח"כ חיה שוב. **כַּגִּוּוֹנָא דָּא, זְמִינַת אֲרֵעָא דִּישְׂרָאֵל לְאַתְעָרָא בְּקַדְמֵיתָא** כמו זה עתידה ארץ ישראל להתעורר בהתחלה, **וּלְבַתָּר** ואח"כ **וְאַרְצָא רַפְּאִים תַּפִּיל** כלומר, שכל המתים שקבורים בא"י יפלו מקברם ויחיו בסוד תחיית המתים ויקומו בלבושי אורה המאירים יותר ממאור השמש (הרמ"ק ז"ל).

וְהָאֹקְמוֹנָא והרי למדנו, **דְּשִׁבְעָה דִּינִין יַחְלִפוּן עָלֶיהָ** **דְּבַר נָשׁ, כַּד נָפִיק מֵהָאֵי עֲלָמָא** דשבעה דינים עוברים עליו על האדם כאשר יוצא מזה העולם. **חַד, הָהוּא דִּינָא עֲלָתָה** אחד הוא הדין הגדול, **כַּד נָפִיק רוּחָא מִן גּוּפָא** כאשר יוצא הרוח הגוף בשעת הפטירה. **ב', כַּד עוֹבְדוּי וּמְלוּי אֲזֵלִין קַמֵּיהּ וּמְכַרְזֵי עָלְוּי** כאשר מעשיו ודיבוריו הולכים לפניו ומכריזים עליו. **ג' כַּד עֵייל לְקַבְרָא** כאשר נכנס לקבר. **ד', דִּינָא דְקַבְרָא** הרביעי דין הקבר הוא עונש חיבוט הקבר. **ה', דִּינָא דְתוֹלְעָתָא** החמישי הדין כאשר התולעים אוכלים את גופו. **ו', דִּינָא דְגִיְהֵנָם** הששי דין הגיהנם. **ז', דִּינָא דְרוּחָא דְאֲזֵלָא וְשִׁאטַּת בְּעֲלָמָא** השביעי דין הרוח שהולכת ומשוטטת בעולם, **וְלֹא אֲשַׁכַּחַת אֲתֵר נִיחָא, עַד דִּישְׁתַּלִּים עוֹבְדוּי** מוצאת מקום מנוחה שנשלם ונתקן מעשיו, והוא עולם התוהו שנקלע שם או בסוד גלגול שירד בגלגול לתקן את כל מעשיו שאינם מתוקנים. **בְּגִין דָּא, בְּעֵי פֶר נָשׁ**

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לְאִסְתַּכְּלָא תְדִיר בְּעוֹבְדוֹי, וַיִּתּוּב קָמִי מְרִיָּהּ וּלְכֹן בְּגַלּל זֶה

צריך האדם להתבונן תמיד במעשיו וישוב בתשובה לפני אדונו.

וְכֵן אִסְתַּכְּלָא דְדוּד מְלַכָּא בְּדִינֵין אֱלִיִּן דְּבַר נֶשׁ וּכְאִשֶׁר

הסתכל דוד המלך ע"ה ב'ו' הדינים הללו של האדם, אַקְדִּים וְאָמַר

הקדים (תהלים קד) בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, עַד לֹא תִפּוּק מִן

עֲלֻמָּא אֲשֶׁר לֹא תִצָּא מִן הָעוֹלָם, בְּעוֹד דְּאַנְתָּ אֲשֶׁתִּכְחַת עִם

גּוֹפָא בְּעוֹד שֶׁהִנְשְׂמָה נִמְצָאָת עִם הַגּוֹף. וְכָל קֶרְבִּי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ,

אֲנֹן שִׁיפִי גּוֹפָא, דְּמִשְׁתַּתְּפִי בְּחֻדָּא בְּרוּחָא הֵם אוֹתָם

האיברים של הגוף שנמצאים ביחד עם הנשמה. הַשְּׁתָּא דְּתִשְׁתַּכְּחוּן עִמָּהּ

עבשיו כשיהיו ממה בחיי חיותו, אַקְדִּימוּ לְבִרְכָּא שְׁמָא קְדִישָׁא

תקדימו לברך את השם הקדוש ית"ש, עַד לֹא יִמָּטִי זְמַנָּא דְּלֹא

תִּיכָלוּן לְבִרְכָּא עַד אֲשֶׁר לֹא יִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְבַרֵךְ, וְלֹאֲתָבֵא

בְּתִיבְתָּא וּלְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה, וְעַל דָּא אָמַר וְעַל זֶה דוּד הַמֶּלֶךְ בְּרַכִּי

נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ. אָתוּ אֲנֹן חֲבֵרִיָּא וְנִשְׁקוּ

רִישֵׁיהּ.

מאמרי הזוה"ק על סדר העבודה

בתחילה ראינו לנכון להביא את דברי הזוה"ק על סדר העבודה כדי שתכנס בנו התלהבות אדירה ונזכך את נשמותינו לקראת היום הקדוש הזה, ובפרט שעי"ז נזכה להכנה גדולה לסדר העבודה. שואל הזוה"ק: הרי הדרך להפיל גורלות היא, בין שני אנשים שוים במעמדם ולא בין עבד לרבו וא"כ כיצד ביוה"כ מפילים גורלות בין השעיר לה' ובין השעיר לעזאזל?

ומשיב, שנותנים לס"מ "שוחד" שהוא "כבודו" כדי שלא יהיה לו פתחון פה לקטרג על עם ישראל.

ועוד מסביר הזוה"ק שהגורל היה עולה מעצמו ומאליו והכהן היה שם ידיו בקלפי והגורלות היו מדלגים מהקלפי ועולים לידיו של הכהן בלי שיקחם ולכן אין זה נחשב גורל וממילא לא נחשבים כשווים.

ח"ג ק"א ע"ב

אמר רבי יוסי, תנן למדנו (ויקרא טז) ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל, ושואל אי הכי יקרא הוא דעזאזל אם כך שמפילים גורלות בין שעיר לה' ובין שעיר לעזאזל שהוא הס"מ כבוד גדול לשעיר לעזאזל, חמיתון עבדא דשדי ערבין במאריה וכי ראייתם פעם עבד שיפיל גורלות שוה בשוה עם אדונו, והרי ארחה דעלמא דעבדא לא נטל אלא מה דיהיב ליה מאריה דרך העולם שהעבד אינו לוקח מעצמו כלום אלא מה שנותן לו אדונו, ועוד יותר קשה, שהרי הדרך להפיל גורלות היא בין שותפים ששניהם שווים ולא בין עבד לרבו.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

ומתרץ **אַבְל, בְּגִין דְּסַמָּא** "ל זְמִין הָאֵי יוֹמָא בְּדִלְטוֹרָא אַבְל לפי ש"מ מוכן ומזומן בזה היום שהוא יום הכיפורים להלשין על עם ישראל, וְבְּגִין דְּלֹא יְהֵא לֵיהּ פְּטָרָא וכדי שלא יהיה לו פתחון פה לקטרג על עם ישראל (ס"א בְּהַאי עֲדָבָא הוּא סְלָקָא בֵּיהּ) יְהֵבִין לֵיהּ חוֹלְקָא בְּהַאי לכן נותנים לו את חלקו דהיינו שוחד, בזה הכבוד שמחשיבים אותו ומפילים עמו גורלות בשווה.

ועוד מפרש **וְהַאי עֲדָבָא מְגַרְמִיָּה הוּא דְּסָלִיק בֵּיהּ** וזה הגורל מעצמו ומאליו היה עולה בו, כי ממש ס"מ היה עולה וקופץ גורלו

מעצמו והיה מברר חלקו הראוי לו **דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מְלָה עֲלָאָה אֲשַׁכְּחָנָא בְּעֲדָבָא** דבר גדול מצינו בגורלות.

עֲדָבָא דִּיהוֹשֻׁעַ כְּתִיב בֵּיהּ כי הנה בגורל של יהושע נאמר בו, (במדבר כו) **עַל פִּי הַגּוֹרָל, לֹא נֹאמַר לְפִי הַגּוֹרָל אוּ בְּגוֹרָל, אֲלֵא עַל "פִּי" הַגּוֹרָל,**

וְדָאֵי דהיינו על פי דבורו של הגורל ודאי היו יודעים החלק הראוי לכל שבט מששת ימי בראשית, **דְּאֵיהוּ אָמַר דָּא חוֹלְקָא דִּיהוּדָה, דָּא דְּבְנֵי־מִין**

וְכוּ' שהוא הגורל עצמו היה מדבר ואומר זה חלקו של יהודה וזה חלקו של בנימין, **וְכֵן כְּלָהוּ** וכן היה לכל השבטים [קלד]. **אוּף הֶכָא, פִּיּוֹן דְּכַהֲנָא שׁוּי יְדוּי**

גם כאן בגורל של יוה"כ כיון שהכהן שם את ידיו בקלפי, **אֵינּוֹן עֲדָבִין מְדַלְגִי וְסָלְקִין בִּידָא דְּכַהֲנָא** אלו הגורלות מדלגים מהקלפי ועולים בידיו של הכהן

אור הרשב"י

[קלד] ועי' רש"י שכתב שהגורל עצמו היה צווח השמים ונדמה כאילו הגורל עצמו מדבר וזה ואומר אני הגורל עליתי בחלקו ובגבולו של מנע מחלוקת בין השבטים כי ידעו כולם שזה שבט פלוני, והיתה באה עימו בת קול מן מן השמים.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000